ਮੈਸਰਜ਼ ਸੈਂਟਰੋਟ੍ਰੇਡ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਐਂਡ ਮੈਟਲਜ਼ ਇੰਕ

v.

ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕਾਪਰ ਲਿਮਟਿਡ

(2006 ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2562)

ਜੂਨ 02, 2020

[ਆਰ. ਐਫ. ਨਰੀਮਨ, ਐਸ. ਰਵਿੰਦਰ ਭੱਟ ਅਤੇ
ਵੀ. ਰਾਮਾਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ, ਜੇ.ਜੇ.

ਵਿਚੋਲਗੀ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤਾ ਐਕਟ, 1996: ਸ.48 - ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗਤਾ
ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪੁਰਸਕਾਰ - ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਸਤੂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ
ਧਿਰਾਂ - ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪੱਧਰੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ
ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਨਤੀਜੇ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਧਿਰ ਨੂੰ ਲੰਡਨ
ਵਿੱਚ ਆਈਸੀਸੀ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਦੂਜੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ - ਧਿਰਾਂ
ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ -
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ - ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਡੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ

ਸਮਝੌਤਾ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਯੋਜਿਤ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪੁਰਸਕਾਰ - ਧਾਰਾ 48 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪੁਰਸਕਾਰ
ਦੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗਤਾ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ
ਆਈ.ਸੀ.ਸੀ. ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ - ਹੈਲਡ: ਆਈਸੀਸੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ
ਈ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ
ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ - ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਬਹੁਤ ਨਿਰਪੱਖ ਸੀ - ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ
ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ
ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਵਿਚੋਲੇ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ
ਇੱਕ ਇਨਾਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ ਨੇ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ
ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਮੰਗਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਇਹ ਵੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਮਾਂ ਵਧਾ
ਕੇ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾ ਕੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ - ਆਖਰਕਾਰ ਜਦੋਂ 75 ਪੰਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਲੀਲਾਂ ਉਸ
ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ
ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਿਚੋਲੇ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ
ਇਨਾਮ - ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਵਿਦੇਸ਼ੀ
ਇਨਾਮ
ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਸੈਂਟਰੋਟ੍ਰੇਡ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਐਚਸੀਐਲ ਦੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

ਹੈਲਡ: 1. ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। 03.05.2001 ਨੂੰ, ਵਿਚੋਲੇ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਹਾਇਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ,

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਜਵਾਬ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ,

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਪਸ਼ਟ ਸਮਾਂ ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। 30.07.2001 ਨੂੰ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਜਾਂ ਸਮਰਥਨ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਆਖਰੀ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ। ਅਗਸਤ 2001 ਤੱਕ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ
ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ 09.08.2001 ਨੂੰ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਵਿਚੋਲੇ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਨਾਮ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿ 11.08.2001 ਨੂੰ, ਵਿਚੋਲੇ ਨੂੰ ਫਾਕਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਫੈਕਸ ਮਿਲਿਆ
ਮੰਡਲ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ
16.08.2001 ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ, 31.08.2001 ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 27.08.2001 ਨੂੰ, ਫਾਕਸ ਐਂਡ ਮੰਡਲ ਨੇ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਚੋਲੇ ਨੇ ਵੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ,
12.09.2001 ਤੱਕ ਦੇ ਅੰਤਮ ਵਾਧੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ
ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 75 ਪੰਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਸਨ
ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਿੱਚ 11.09.2001 ਦੇ ਹਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਸਿਰਫ 13.9.2001 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਚੋਲੇ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ। ਇਹ ਸਿਰਫ 29.09.2001 ਨੂੰ ਸੀ ਕਿ ਵਿਚੋਲੇ ਨੇ ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ
ਪੁਰਸਕਾਰ। ਵਿਚੋਲਗੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਨਿਰਪੱਖ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਾਰਵਾਈ। [34 ਤੱਕ] [106-; 107--,]

ਸੈਂਟਰੋਟ੍ਰੇਡ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਐਂਡ ਮੈਟਲਜ਼ ਇੰਕ. ਬਨਾਮ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕਾਪਰ ਲਿਮਟਿਡ (2006) 11 ਐਸਸੀਸੀ 245: [2006] 2 ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.
146; ਸੈਂਟ੍ਰੋਟ੍ਰੇਡ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਐਂਡ ਮੈਟਲ ਇੰਕ. ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ
ਕਾਪਰ ਲਿਮਟਿਡ (2017) 2 ਐਸਸੀਸੀ 228: [2016] 9 ਐਸਸੀਆਰ 83;
ਵਿਜੇ ਕਰੀਆ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਸੀਮੀਅਨ ਕਾਵੀ ਈ ਸਿਸਟੇਮੀ ਐਸਆਰਐਲ 2020 (3) ਸਕੇਲ 494; ਕਵਲੱਪਰਾ ਕੋਟਾਰਾਥਿਲ ਕੋਚੂਨੀ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਕੇਰਲ ਰਾਜ [1960] 3 ਐਸਸੀਆਰ 887; ਗੰਗਾ ਵਾਟਰਪਰੂਫ ਵਰਕਸ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (1999)
ਐਸਸੀਸੀ 33; ਸੋਹਨ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਆਸ਼ਾ ਦੇਵੀ ਗੁਪਤਾ (2003)

7 ਐਸਸੀਸੀ 492 : [2003] 3 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 249; ਹਰੀ ਓਮ
ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ ਬਨਾਮ ਵਿਨੀਤ ਕੁਮਾਰ ਪਾਰਿਖ (2005) 1 ਐਸਸੀਸੀ 379 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਿਨਮੈਟਲਜ਼ ਜਰਮਨੀ ਜੀਐਮਬੀਐਚ ਬਨਾਮ ਫਰਕੋ ਸਟੀਲ ਲਿਮਟਿਡ (1999)
ਸੀ.ਐਲ.ਸੀ. 647; . ਬਨਾਮ ਨਿਰਯਾਤ

ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ 2008 ਡਬਲਯੂਐਲ 1228930; ਮੋਨਕ ਬਨਾਮ ਮੋਂਕ ਵੀ. ਹਿਲਟਨ 46 ਐਲਜੇਐਨਸੀ
167; ਕੋਕੁਰੋਵਾ ਨੇ ਏ.ਐਸ.ਵੀ. ਸੋਨੇਰਾ ਨੂੰ ਬੀ.ਵੀ. ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।
(2014) ਯੂਕੇਪੀਸੀ 15; ਪੂਰਬੀ ਯੂਰਪੀਅਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਬਨਾਮ ਵਿਜੇ ਕੰਸਲਟਿੰਗ (2019) 1 ਐਲਐਲਆਰ 1
(ਕਿਊਬੀਡੀ); ਕੰਸੋਰਸੀਓ ਰੀਵ ਬਨਾਮ ਕੈਨਕੁਨ ਦੇ ਬ੍ਰਿਗਸ 134 ਐਫ ਸੁਪ 2 ਡੀ 789; ਫੋਰ ਸੀਜ਼ਨ ਹੋਟਲ ਬਨਾਮ
ਕਨਸੋਰਸੀਓ ਬਾਰ ਐਸ.ਏ. 613 ਸੁਪ 2 ਡੀ
1362 (ਐਸ.ਡੀ. ਫਲਾ. 2009); ਨਾਨਜਿੰਗ ਸੀਰੀਅਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਲਕਮੇਟ
ਵਸਤੂਆਂ ਵਾਈ.ਬੀ. ਕਾਮ. ਅਰਬ. 542 (1996); ਡੀ ਮਾਇਓ ਗਿਊਸੇਪ ਬਨਾਮ ਇੰਟਰਸਕਿਨਜ਼ ਵਾਈ.ਬੀ. ਕਾਮ.
ਅਰਬ. ਐਕਸਐਕਸਵੀਆਈ (2002) 492 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ.

<u>ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ</u>

[2006] 2 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 146	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 5
[2016] 9 ਐਸਸੀਆਰ 83	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 7
2020 (3) ਸਕੇਲ 494	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 9
[1960] 3 SCR 887	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 16

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2006 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2562ਜ਼ੈ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 28.07.2004 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ
ਕਲਕੱਤਾ ਵਿਖੇ 2004 ਦੇ ਏ.ਪੀ.ਓ.ਟੀ. ਨੰਬਰ 182 ਵਿੱਚ
ਨਾਲ

2006 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2564

ਗੌਰਬ ਬੈਨਰਜੀ, ਸਿਧਾਰਥ ਭਟਨਾਗਰ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਰੂਬੀ ਸਿੰਘ ਆਹੂਜਾ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਗਹਿਰਾਨਾ, ਸ਼ਰਵਣ ਸਾਹਨੀ, ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼,
ਪੀ ਸ਼ੁਕਲਾ, ਅੰਕਿਤ ਯਾਦਵ
(ਮੈਸਰਜ਼ ਕਰੰਜਾਵਾਲਾ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਈ), ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਹਰੀਨ ਪੀ. ਰਾਵਲ, ਸਰ. ਏਡੀਵੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੰਦਿਨੀ ਸੇਨ ਮੁਖਰਜੀ, ਨਿਪੁਨ ਸਕਸੈਨਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਕੰਨਿਆ ਸਿੰਘ, ਕਾਰਤਿਕੇਯ
ਕਨੌਜੀਆ, ਸਿਧਾਰਥ ਐਚ. ਰਾਵਲ,
ਐਸ.ਐਸ. ਜੌਹਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?

ਆਰ. ਐਫ. ਨਰੀਮਨ, ਜੇ.

1. ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਦੌਰਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

2. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, 2006 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2562 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਹੈ
ਯੂ.ਐੱਸ. ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਿਸ ਨੇ 15,500 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਂਡਲਾ ਬੰਦਰਗਾਹ ਵਿਖੇ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂਬੇ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂਬੇ ਦੇ ਕੇਂਦਰਿਤ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕਾਪਰ ਲਿਮਟਿਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਚਸੀਐਲ" / "ਉੱਤਰਦਾਤਾ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਪਲਾਂਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇਹ ਮਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਦੂਜੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2564 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੈ
2006 ਵਿੱਚ। ਸਾਰੀਆਂ ਖੇਪਾਂ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਾਂਬੇ ਦੇ ਸੁੱਕੇ ਭਾਰ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੋ-ਪੱਧਰੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੇ ਪੱਧਰ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ
ਭਾਰਤ। ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਨਤੀਜੇ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਧਿਰ ਕੋਲ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਆਈਸੀਸੀ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਦੂਜੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੈਸਰਜ਼ ਸੈਂਟਰੋਟ੍ਰੇਡ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਐਂਡ ਮੈਟਲਜ਼ ਇੰਕ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ)
"ਸੈਂਟਰੋਟ੍ਰੇਡ" / "ਅਪੀਲਕਰਤਾ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। 15.06.1999 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇੰਡੀਅਨ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੈਂਟ੍ਰੋਟ੍ਰੇਡ
ਵਿਚੋਲਗੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ
ਆਈ.ਸੀ.ਸੀ. ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੇਰੇਮੀ ਕੁੱਕ ਕਿਊਸੀ ਨੇ 29.09.2001 ਨੂੰ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਰਕਮ ◌ਾ◌ਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ:

"27. ਇਸ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ

(1) ਐਚਸੀਐਲ ਸੈਂਟ੍ਰੋਟ੍ਰੇਡ ਨੂੰ $ 152,112.33 ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
ਪਹਿਲੀ ਖੇਪ ਲਈ ਖਰੀਦ ਕੀਮਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਵਿਆਜ।

(2) ਐਚਸੀਐਲ ਸੈਂਟ੍ਰੋਟ੍ਰੇਡ ਨੂੰ $ 15,815.59 ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
ਪਹਿਲੀ ਖੇਪ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਡਿਮਰੇਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ।

ਐਚਸੀਐਲ, ਦੂਜੀ ਖੇਪ 'ਤੇ ਖਰੀਦ ਕੀਮਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ $ 284,653.53 ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇ।

ਐਚਸੀਐਲ ਇਸ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੈਂਟ੍ਰੋਟ੍ਰੇਡ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ $ 82,733 ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੀ ਲਾਗਤ, ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਅਤੇ ਖਰਚੇ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ
$ 29,000.

ਐਚ.ਸੀ.ਐਲ. ਇਸ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮ 'ਤੇ ਤਿਮਾਹੀ ਆਰਾਮ ਦੇ ਨਾਲ 6% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਸੈਂਟਰੋਟ੍ਰੇਡ ਕੰਪਾਊਂਡ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ।

ਜੇਰੇਮੀ ਕੁੱਕ ਕਿਊਸੀ ਦੇ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਐਚਸੀਐਲ ਨੇ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ
ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਧਾਰਾ। 27.04.2000 ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ
ਖੇਤਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲੰਡਨ ਵਿਚੋਲਗੀ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ।
ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਹ ਅੰਤਰਿਮ ਇਕਪਾਸੜ ਰੋਕ ਆਖਰਕਾਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 08.02.2001 ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਸਾਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਕੁੱਕ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਚੋਲੇ, ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ
ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਲੰਡਨ ਵਿਚੋਲਗੀ ਨਾਲ ਆਈਸੀਸੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਫਿਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਚੋਲਗੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ 29.09.2001 ਦੇ ਉਕਤ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੈਂਟਰੋਟ੍ਰੇਡ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਲਕੱਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਚਸੀਐਲ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਐਚਸੀਐਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਧਾਰਾ 48 ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਯੋਗ ਬਣ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 28.07.2004 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਕਿ
ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਉਨੀ ਹੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੰਨੀ ਲੰਡਨ ਅਵਾਰਡ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਦੋ-ਪੱਧਰੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਧਾਰਾ ਹੈ
ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਰਤੀ ਇਨਾਮ ਅਤੇ ਲੰਡਨ ਅਵਾਰਡ, ਸਮਕਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਵਿਚੋਲੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਆਪਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਇਕੱਲੇ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ.

ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ, ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਆਇਆ। ਸਿਨਹਾ, ਜੇ ਅਤੇ ਤਰੁਣ ਚੈਟਰਜੀ ਨੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲੇ ਸੁਣੇ, ਜੇ ਨੇ ਸੈਂਟ੍ਰੋਟ੍ਰੇਡ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਐਂਡ ਮੈਟਲਜ਼ ਇੰਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ।
ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕਾਪਰ ਲਿਮਟਿਡ (2006) 11 ਐਸਸੀਸੀ 245. ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਸ.ਬੀ. ਸਿਨਹਾ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਚ ਕਿਸਮ ਦੀ ਦੋ ਪੱਧਰੀ ਧਾਰਾ

ਇਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੈਂਟ੍ਰੋਟ੍ਰੇਡ ਦੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਐਚਸੀਐਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਤਰੁਣ ਚੈਟਰਜੀ, ਜੇ. ਨੇ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਹਨ
134 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:
134. ਅਸੀਂ ਸੈਂਟਰੋਟ੍ਰੇਡ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਐਚਸੀਐਲ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਦੇਬਬ੍ਰਤ ਰਾਏ ਚੌਧਰੀ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਸਮਝੌਤੇ, ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਸਮੇਤ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ
ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ:

ਕੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦਾ ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਜੋ ਦੋ-ਪੱਧਰੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੀ?

ਜੇ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ,
ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਈਸੀਸੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਭਾਰਤੀ ਵਿਚੋਲੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀ ਸੀ?

ਆਈਸੀਸੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ?

(4) ਕੀ ਐਚਸੀਐਲ ਨੂੰ ਆਈਸੀਸੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸਹੀ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਦੋ-ਪੱਧਰੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ; ਕਿ ਆਈਸੀਸੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਭਾਰਤੀ ਵਿਚੋਲੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਬੈਠੀ ਸੀ; ਕਿ
ਆਈਸੀਸੀ ਦਾ ਇਨਾਮ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਸੀ; ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਐਚਸੀਐਲ ਨੂੰ ਆਈਸੀਸੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਸਹੀ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸੈਂਟਰੋਟ੍ਰੇਡ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਅਤੇ ਐਚਸੀਐਲ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਮਾਮਲਾ 3 ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਜੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਤੇ ਸੈਂਟ੍ਰੋਟ੍ਰੇਡ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਐਂਡ ਮੈਟਲ ਇੰਕ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ.
ਬਨਾਮ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕਾਪਰ ਲਿਮਟਿਡ (2017) 2 ਐਸਸੀਸੀ 228. ਹਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲੋਕੁਰ, ਜੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 1 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ [ਸੈਂਟਰੋਟ੍ਰੇਡ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਐਂਡ ਮੈਟਲਜ਼ ਇੰਕ ਬਨਾਮ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕਾਪਰ ਲਿਮਟਿਡ, (2006) 11 ਐਸਸੀਸੀ 245] ਨੂੰ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।
ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਮਤਭੇਦ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਬੈਂਚ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ। 9-5-2006 ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਬੀ.ਸਿਨਹਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਤਰੁਣ ਚੈਟਰਜੀ ਦੀ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ।
ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ। ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ,
ਮੈਸਰਜ਼ ਸੈਂਟ੍ਰੋਟ੍ਰੇਡ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਐਂਡ ਮੈਟਲ ਇੰਕ ਦੁਆਰਾ 2004 ਦੇ ਐਸਐਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 18611 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕਾਪਰ ਲਿਮਟਿਡ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ 2005 (ਅਸਲ ਵਿੱਚ 2004) ਦੀ ਐਸਐਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 21340 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਗੀਆਂ ਅਤੇ
ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਦੇ ਹਨ। ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਤਰੁਣ ਚੈਟਰਜੀ
ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ।
ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਮਤਭੇਦ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇਗੀ
ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ।

ਸਿਨਹਾ ਅਤੇ ਚੈਟਰਜੀ, ਜੇਜੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੈਂਟਰੋਟ੍ਰੇਡ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਐਂਡ ਮੈਟਲਜ਼ ਇੰਕ. ਬਨਾਮ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕਾਪਰ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੈਂਟਰੋਟ੍ਰੇਡ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਐਂਡ ਮੈਟਲਜ਼ ਇੰਕ. ਬਨਾਮ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕਾਪਰ) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਿਮਟਿਡ, (2006) 11 ਐਸਸੀਸੀ 245]"

ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਦੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ
ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਠਿਆ:

"5. ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਮਤਭੇਦ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਜੋ ਮੁੱਦੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ ਹੇਠਾਂ:
ਕੀ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੋ-ਪੱਧਰੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਜਾਂ ਮਤਭੇਦਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ?

ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਦੋ-ਪੱਧਰੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੀ ਅਪੀਲੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਇੱਕ "ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਇਨਾਮ" ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਸੈਂਟਰੋਟ੍ਰੇਡ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਜੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੀ
ਕੀ ਉਹ ਰਾਹਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸੈਂਟਰੋਟ੍ਰੇਡ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?

ਫਿਲਹਾਲ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਕੁਝ ਅਸਧਾਰਨ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਰੋਸਟਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸੁਣਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ
ਅਸੀਂ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਖਿੱਚਦੇ ਰਹੇ।
ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ:

"ਸਿੱਟਾ

48. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹਾਂ ਵਿੱਚ। ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ
ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਲੰਡਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ
ਪੁਰਸਕਾਰ।

ਸੈਂਟਰੋਟ੍ਰੇਡ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਗੌਰਬ ਬੈਨਰਜੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਜੇ ਕਰੀਆ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਸੀਮੀਅਨ ਕੈਵੀ ਈ ਸਿਸਟੇਮੀ ਐਸਆਰਐਲ 2020 (3) ਸਕੇਲ 494 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ
ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਉਹ ਹਿੱਸੇ ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ
ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸੈਂਟਰੋਟ੍ਰੇਡ [2006] (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਚੈਟਰਜੀ ਜੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਐਚਸੀਐਲ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਐਚਸੀਐਲ, ਜਿਸ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਰਤੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੰਡਨ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ
ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ 27.04.2000 ਨੂੰ ਵਿਚੋਲਗੀ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕਪਾਸੜ ਅੰਤਰਿਮ ਰੋਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 08.02.2001 ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜੇਰੇਮੀ ਕੁੱਕ ਕਿਊਸੀ ਨੇ ਐਚਸੀਐਲ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਛੇ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ
ਅਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਝੁਕ ਗਏ ਅਤੇ
ਕਈ ਵਾਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਆਖਰੀ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਚਸੀਐਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਨਾਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ. ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੈਟਰਜੀ ਜੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਹੀ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ
ਐਚਸੀਐਲ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਈ ਹੋਰ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦੋਵੇਂ

ਸ਼੍ਰੀ ਬੈਨਰਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ
ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ। ਵਿਜੇ ਕਰੀਆ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ 6 ਵੇਂ ਐਡਨ 'ਤੇ ਰੈਡਫਰਨ ਅਤੇ ਹੰਟਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 48 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪਹੁੰਚ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 'ਤੇ ਮਰਕਿਨ ਅਤੇ ਫਲੈਨਰੀ.

ਸ਼੍ਰੀ ਹਰੀਨ ਪੀ. ਰਾਵਲ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ
ਐਚਸੀਐਲ ਨੇ ਮੁੱਢਲੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਸ.ਬੀ. ਸਿਨਹਾ, ਜੇ. ਅਤੇ ਤਰੁਣ ਚੈਟਰਜੀ, ਜੇ. ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ
ਦੋ-ਪੱਧਰੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਐਸ.ਬੀ. ਸਿਨਹਾ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਮਤਭੇਦ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਪਹਿਲੂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਹੁਣ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਵਿਚੋਲੇ ਨੇ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਖਰੀ ਵਾਧਾ 12.09.2001 ਤੱਕ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ
ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਚਸੀਐਲ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੈ ਕਿ 11.09.2001 ਨੂੰ, ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੱਤਵਾਦੀ ਹਮਲਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ 'ਤੇ, ਆਵਾਜਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਿਆ ਸੀ
ਅਤੇ ਸੰਚਾਰ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਐਚਸੀਐਲ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਭੇਜਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ. ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਨ
ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਇਕਪਾਸੜ ਇਨਾਮ ਉਸ ਦੇ ਗਾਹਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋਇਆ ਸੀ. ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੱਢਲੇ ਸਵਾਲ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਗਲੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਸੀ
ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਚੋਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਭਾਰਤੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਇਕਪਾਸੜ ਅੰਤਰਿਮ ਰੋਕ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵਿਚੋਲਗੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦਾ ਮੁਵੱਕਲ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਮਰੱਥ ਰਿਹਾ।

ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਹੈ
ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 29.09.2001 ਦੇ ਇਨਾਮ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਐਚਸੀਐਲ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਚੋਲੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਚੋਲੇ, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਰੋਕ ਦੀ ਛੁੱਟੀ, ਫਿਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ:

"7. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਪੈਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਚਸੀਐਲ ਨੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ, ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਮੇਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ, ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਦੂਜੇ ਪੈਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਸਤ 2001 ਤੱਕ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼। ਇਸ ਰੁਖ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਫਾਕਸ ਅਤੇ ਮੰਡਲ ਸਨ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਪਹਿਲੂਆਂ ਬਾਰੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਿਚੋਲਗੀ, ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਪ੍ਰਗਤੀ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਮੰਗੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਸੈਂਟਰੋਟ੍ਰੇਡ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਹਰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। 20 ਦਸੰਬਰ 2000, 19 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਨਵਰੀ 2001 ਅਤੇ 3 ਮਈ 2001, ਮੈਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸੈਂਟ੍ਰੋਟ੍ਰੇਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਚਸੀਐਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸੈਂਟ੍ਰੋਟ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਸਮਾਂ ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ. ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਬਚਾਅ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਐਚਸੀਐਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 30 ਜੁਲਾਈ 2001 ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੈਕਸ ਭੇਜਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮੈਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਆਖਰੀ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

8. 9 ਅਗਸਤ 2001 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਕਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਪੁਰਸਕਾਰ ਲੈ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, 11 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਫਾਕਸ ਐਂਡ ਮੰਡਲ ਤੋਂ ਇੱਕ ਫੈਕਸ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 16 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਮੂਲ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼, ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ 31 ਅਗਸਤ, 2001 ਤੱਕ, ਜਿਸ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। 27ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਫਾਕਸ ਐਂਡ ਮੰਡਲ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਆਪਣੀਆਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਕਰਨ ਲਈ 3 ਹਫਤਿਆਂ ਦਾ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਵਾਧਾ ਅਤੇ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਵਾਧਾ 12 ਸਤੰਬਰ 2001 ਤੱਕ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। 13ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ 75 ਪੰਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਮੇਰੇ ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਜਾਇਜ਼। ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ

ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ। ਦਰਅਸਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਰਸਮੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਐਚਸੀਐਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਰੁਖ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ
ਸੁਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਸੈਂਟ੍ਰੋਟ੍ਰੇਡ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਚਸੀਐਲ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਕਾਰਨ ਅਸਵੀਕਾਰਿਯੋਗ ਹਨ
ਮੇਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ. ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

9. ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਐਚਸੀਐਲ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਇਸ ਲੰਡਨ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ, ਦੂਜੇ ਪੈਰਾ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ।
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਲਾਜ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ
ਵਿਵਾਦ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮੋੜਨ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਆਖਰਕਾਰ, ਵਿਚੋਲਗੀ ਨੇ ਲੰਡਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਲਾਗਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ, ਈ ਨੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਹੋਈ ਵਿਚੋਲਗੀ ਲਈ ਲਾਗਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ.

ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਉਪਰੋਕਤ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ:

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਏ ਚੌਧਰੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 48 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿਹਾ ਕਿ
ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਚੋਲਗੀ ਨੇ ਆਈਸੀਸੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਅਤੇ ਸੁਲ੍ਹਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿਚ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸਰਕਾਰ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਇਸ ਨੇ ਵਿਚੋਲੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਹਿਯੋਗ ਦਿਖਾਇਆ। ਵਿਚੋਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਵਿਚੋਲਗੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇਹ ਕਰਦੀ ਹੈ ਵਿਚੋਲਗੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ।

ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 22 ਫਰਵਰੀ, 2000 ਨੂੰ ਆਈਸੀਸੀ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 28 ਮਾਰਚ 2000 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਜੱਜ, ਜੂਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਖੇਤਰੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ; ਇਹ ਵਿਚੋਲਗੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 9 ਜੂਨ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ,
ਅਗਸਤ 2001 ਤੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੂਜਾ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਭਾਰਤ, ਆਈਸੀਸੀ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਦਾਲਤ ਰਾਹੀਂ ਵਿਚੋਲਗੀ
ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਲੈ ਗਿਆ। ਆਖਰਕਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਵਿਚੋਲਗੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਇਸ ਨੇ 75 ਪੰਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਗਜ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚੋਲੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਗਏ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਵਿਚੋਲੇ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਪਹਿਲੂ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ
ਅਤੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਵਿਚੋਲੇ ਨੇ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੁਰਸਕਾਰ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਬਾਰੇ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਪੂਰਾ ਗਿਆਨ ਸੀ; ਇਸ ਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ
ਜਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੋਈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੰਡਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੰਡੀਅਨ ਨੀਲ ਅਵਾਰਡ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਖੋਜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਐਚਸੀਐਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਬਿੰਦੂ.

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਗੇੜ ਵਿੱਚ, ਐਸ.ਬੀ. ਸਿਨਹਾ, ਜੇ. ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਗਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਸੀ। ਚੈਟਰਜੀ, ਜੇ., ਸੈਂਟਰੋਟ੍ਰੇਡ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਲਾਜ਼ 'ਤੇ ਕੇਸ, ਫਿਰ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 4 ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ
ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:

"ਮੁੱਦਾ 4

ਕੀ ਐਚਸੀਐਲ ਨੂੰ ਆਈਸੀਸੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਸਹੀ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?

ਧਾਰਾ 48 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ
ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ:

"48. (1) (ਬੀ) ਜਿਸ ਧਿਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਸਹੀ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਸੀ
ਕੇਸ;" (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਐਚਸੀਐਲ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਨੇ ਆਈਸੀਸੀ
ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ ਸੀ। ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ
ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੈਂਟਰੋਟ੍ਰੇਡ ਦੁਆਰਾ
ਆਈਸੀਸੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਨੂੰ 8-2-2001 ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ
ਆਈਸੀਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਕਾਰ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੇਰੇਮੀ ਲਿਓਨਲ ਕੁੱਕ, ਆਈਸੀਸੀ
ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ 7-6-2000 ਨੂੰ ਆਈਸੀਸੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਐਚਸੀਐਲ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਦੂਜੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਧਾਰਾ ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੈਂਟਰੋਟ੍ਰੇਡ ਅਤੇ ਐਚਸੀਐਲ ਨੂੰ 20-12-2000 ਦੇ
ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸਮਰਥਨ ਸਬੂਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ।
19-1-2001 ਅਤੇ 3-5-2001. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਚਸੀਐਲ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ
ਆਦੇਸ਼। 30-7-2001 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਪਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਐਚਸੀਐਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੈਕਸ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਕਸ ਭੇਜਿਆ
9-8-2001 ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਫਿਰ 11-8-2001 ਨੂੰ, ਆਈਸੀਸੀ ਵਿਚੋਲਗੀ
ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਜਵਾਬ ਮਿਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ
31-8-2001. ਉਸ ਨੂੰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ
ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ 27-8-2001 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ। ਉਸਨੇ 12-9-2001 ਤੱਕ ਵਾਧਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੂੰ 13-9-2001 ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਐਚਸੀਐਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸੈੱਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆ

ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਖਾਤਾ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ:

"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।
(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇਹ ਆਖਰੀ ਬਿਆਨ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਐਚਸੀਐਲ ਤੋਂ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵੇਲੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਚਸੀਐਲ ਨੂੰ ਵਿਚੋਲੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ।

ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 8-2-2001 ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਲੱਗੀ ਰੋਕ ਹਟਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 8-2-2001 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਈਸੀਸੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇਣ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ 3-5-2001 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਲਗਭਗ 3 ਮਹੀਨੇ। ਐਚਸੀਐਲ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਅਗਲੀ ਬੇਨਤੀ ਸਿਰਫ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
30-7-2001 ਨੂੰ ਭਾਵ ਲਗਭਗ 2 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਫਿਰ 9-8-2001 ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਵਿਚੋਲਗੀ ਇਨਾਮ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੀ ਸੀ. ਇਸ ਵਾਰ ਐਚਸੀਐਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਆਇਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ, ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਖਤਮ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ
12-9-2001 ਨੂੰ ਐਚਸੀਐਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਚੋਲੇ ਨੂੰ 13-9-2001 ਨੂੰ ਐਚਸੀਐਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸੈੱਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਬਣਾਇਆ
ਪੁਰਸਕਾਰ 16 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ 29-9-2001 ਨੂੰ. ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ 13-9-2001 ਅਤੇ 29-9-2001 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਉਸਨੂੰ ਐਚਸੀਐਲ ਤੋਂ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ।
ਐਚਸੀਐਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਲੇਆਉਟ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੈਂਟ੍ਰੇਟ੍ਰੇਡ ਨੇ 22-2-2000 ਨੂੰ ਆਈਸੀਸੀ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਦੇਰੀ ਐਚਸੀਐਲ ਦੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਝ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
ਐਚਸੀਐਲ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, 8-2-2001 ਦੀ ਮਿਆਦ ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 3-5-2001 ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਵਿਚੋਲੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਸਾਰੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਤੁਰੰਤ ਦੀ ਘਾਟ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ
ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਲੱਭੋ ਕਿ ਕੁੱਲ ਅਸਥਿਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ

11-9-2001 ਦੇ ਅੱਤਵਾਦੀ ਹਮਲੇ ਕਾਰਨ ਹਵਾਈ ਆਵਾਜਾਈ ਦਾ
ਐਚਸੀਐਲ ਦੁਆਰਾ ਆਈਸੀਸੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮਰਥਨ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਮੁਆਫੀਯੋਗ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਚੋਲੇ ਵੱਲੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ
13-9-2001 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸਮੱਗਰੀ
29-9-2001, ਇੱਕ ਘਟੀਆ ਤਕਨੀਕੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ. ਵਿਚੋਲੇ ਨੂੰ 29-9-2001 ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹਰੀ ਓਮ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ ਬਨਾਮ ਵਿਨੀਤ ਕੁਮਾਰ ਪਾਰਿਖ [(2005) ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ

ਸੀ 1 ਐਸਸੀਸੀ 379] ਅਤੇ ਮਿਨਮੈਟਲ ਜਰਮਨੀ ਜੀਐਮਬੀਐਚ ਬਨਾਮ ਫਰਕੋ ਸਟੀਲ ਲਿਮਟਿਡ.
[(1999) 1 ਆਲ ਈਆਰ (ਕਾਮ) 315] ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।
ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੇਰੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਐਚਸੀਐਲ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਇਹ
ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਐਚਸੀਐਲ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ ਉਚਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਚਸੀਐਲ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਐਚਸੀਐਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਆਈਸੀਸੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ
ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਆਈਸੀਸੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਦੇ ਨਵੇਂ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਆਈਸੀਸੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ
ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਮੈਂ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
ਆਈਸੀਸੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਐਚਸੀਐਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਆਈਸੀਸੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ।
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਆਈਸੀਸੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ
ਨਵੀਂ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਵਾਂ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕਰੋ।

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਵਿਜੇ ਕਰੀਆ (ਸੁਪਰਾ)। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 21 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਿਰ ਧਾਰਾ 48 ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ:

"24. ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਆਪਕ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ, ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਉਲਟ, ਜੋ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ 1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ 'ਘਰੇਲੂ' ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ
ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ (ਅਰਥਾਤ ਕਿਸੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼)। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਨੀਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚੈਰੀ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਡੰਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪੁਰਸਕਾਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਕੀਰਣ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਨੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਆਰਬਿਟਰਲ ਅਵਾਰਡਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ, 1958 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਨਿਊਯਾਰਕ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦਾ ਹਸਤਾਖਰਕਰਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ - ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਦੇਸ਼, ਅਤੇ ਜੋ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਚੁਣੌਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹੈ
ਇਸ ਦੇ ਮੂਲ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਫਿਰ ਅਜਿਹੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਫਲ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈ ਸਕੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀ ਚੁਣੌਤੀ ਹੈ
ਇਸ ਦੇ ਮੂਲ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਬਹਿਸ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ
ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਹੋਵੇ
ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ। ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਸੀਮਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ
- ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ - ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ, ਅਤੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜੇ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਜਾਂ ਵਿਲੱਖਣ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ,
ਤਾਂ ਜੋ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਨਾਲ ਹੀ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 48 ਦੀ ਘੋਰ ਅਣਦੇਖੀ ਦੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਣ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ
ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਬੀ
ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਖਰੜਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੀਫੈਸਟਰੀ ਦੇ ਨਾਲ
ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਿਨਮੈਟਲਜ਼ ਜਰਮਨੀ ਜੀਐਮਬੀਐਚ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ
v. ਫੁਰਕੋ ਸਟੀਲ ਲਿਮਟਿਡ (1999) ਸੀ.ਐਲ.ਸੀ. ਪੈਰਾ 59 ਵਿੱਚ 647, ਅਤੇ ਜੋਰੂਫੂ ਲਾਸਫਰ ਐਨਰਜੀ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਏ.ਐਮ.ਸੀ.ਆਈ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ 2008 ਡਬਲਯੂ.ਐਲ. ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ 1228930
61 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:

"59. ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਫੈਸਲੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਪਰਖ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਿਨਮੈਟਲਜ਼, ਜਰਮਨੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਡੀ
ਜੀਐਮਬੀਐਚ ਬਨਾਮ ਫਰਕੋ ਸਟੀਲ ਲਿਮਟਿਡ (1999) ਸੀ.ਐਲ.ਸੀ. 647 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:

ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ 'ਚ ਧਾਰਾ 103 (2) (ਸੀ) ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਚੋਲੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ 'ਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਚ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇਗਾ ਜਿੱਥੇ
ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦੇ ਉਲਟ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੇ, ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿਚਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਕਰਕੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੌਕੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦਾ
ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਅੰਦਰ. ਐਫ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ"

61. ਇਸ ਟੈਸਟ ਦੀ ਇੱਕ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਜੋਰਫ ਲਾਸਫਰ ਐਨਰਜੀ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਏਐਮਸੀਆਈ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ 2008 ਡਬਲਯੂਐਲ 1228930 ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਯੂ.ਐੱਸ.
ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ, ਡਬਲਯੂ.ਡੀ. ਪੈਨਸਿਲਵੇਨੀਆ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਧਿਰ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ
ਵਿਚੋਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ, ਇਸ ਨੂੰ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣੇ ਪੈਣਗੇ. ਜੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਧਿਰ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਵਕ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਅਤੇ
ਫਿਰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਦਾਅਵਾ ਕਰੋ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਅਣਉਚਿਤ ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ

ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਡੋਂਗਵੂ ਮਾਨ + ਹਮੇਲ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮਾਨ + ਹਮੇਲ ਜੀਐਮਬੀਐਚ (2008) ਐਸਜੀਐਚਸੀ 275 ਵਿੱਚ, ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"145. ਖੋਜ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਚੋਲਗੀ ਵਿਚ ਵਿਰੋਧੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਸ ਧਿਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਲਟ ਅਨੁਮਾਨ ਕੱਢਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਮਨਚੁਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿਚ ਸਵਾਲ ਵਿਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਬੇਸ਼ਕ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਿਰਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਖਿੱਚਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ

ਗੈਰ-ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਉਲਟ ਅਨੁਮਾਨ. ਡੋਂਗਵੂ ਕੋਲ ਵੀ ਸੀ

ਆਈਏਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਅਤੇ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਜੇ ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਲਟ ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਐਮ + ਐਚ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਉਲਟ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਣ 'ਤੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡੋਂਗਵੂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ।

146. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਧਿਰ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਵੀ ਲੁਕਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਵੀ ਨਾ ਮਿਲੇ ਕਿ ਕੋਈ ਉਲਟ ਗੈਰ-ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਅਨੁਮਾਨ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਐਮ + ਐਚ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਪਰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਇੱਥੇ, ਡੋਂਗਵੂ ਕੋਲ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੌਕਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਉਲਟ ਨਤੀਜਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਉਲਟ ਨਤੀਜੇ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਨੁਮਾਨ[ਸੋਧੋ] ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਤੱਥ ਲੱਭਣ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਲਟ ਨਤੀਜਾ ਨਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਆਮ ਤੱਥ ਲੱਭਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਉਲਟ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ:

"76. ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਧਾਰਾ 48 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੁਝ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸੰਕੀਰਣ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ,
ਧਾਰਾ 48 (1) (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ "ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ" ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਅਤੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਵੇਗਾ ਉਪਰੋਕਤ ਵਾਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ. ਸੁੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ ਜੇ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੁਆਰਾ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ ਧਾਰਾ 48 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਂਗਯੋਂਗ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਟੈਸਟ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਪਾਰਟੀ ਅਸਮਰੱਥ ਰਹੀ ਹੈ

ਸੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਕਾਰਕ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਕੇਸ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਨਤੀਜੇ ਜੋ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਜਾਓ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ ਵਾਧੂ ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਸਬੂਤ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਾ ਅਧਾਰ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਧਿਰ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਸ਼ਕ, ਇਸ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

ਈ ਨੇ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਝੁਕਾਅ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 48 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਸੰਭਵ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਵਲ ਨੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ ਧਾਰਾ 48 (1) (ਬੀ) ਵਿੱਚ "ਹੋਰ" ਵਾਪਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਵਲੱਪਰਾ ਕੋਟਾਰਥਿਲ ਕੋਚੁਨੀ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਰਾਜ ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਕੇਰਲ (1960) 3 ਐਸਸੀਆਰ 887, ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਕਿ "ਹੋਰ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ.

ਕੋਚੁਨੀ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਮਦਰਾਸ ਮਾਰੂਮਕਥਾਯਮ (ਸ਼ੰਕੇ ਦੂਰ ਕਰਨਾ) ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਵੈਧਤਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਬੀ) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"2. ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਥਾਨਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ:

(ਅ) ਤਰਵਾੜ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਥਾਨਮ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਤੋਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਰਿਵਾਜ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹਨ।

ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ:

"ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਹੋਰ" ਸ਼ਬਦ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ejusdem generis ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਨਿਯਮ
ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕੋ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ. ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਵੱਖਰੀ ਜੀਨਸ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਣਉਲੰਘਣਯੋਗ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਜਾਜ਼ਤ ਯੋਗ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ. ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿ
ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਰਿਵਾਜ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਜੀਨਸ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ "ਜਾਂ ਹੋਰ" ਸਹੀ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੁੰਮ ਹੋਈ ਗ੍ਰਾਂਟ, ਪੁਰਾਣੀ
ਉਪਭੋਗਤਾ ਆਦਿ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਹੋਰ" ਵਿੱਚ
ਪ੍ਰਸੰਗ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ "ਜੋ ਵੀ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਮੂਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ". ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਈਪਾਸ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਇਨਾਮ ਤੋਂ ਵੀ ਬਾਹਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ. ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨ ਅਤੇ ਇਨਾਮ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਵਿਸਥਾਰ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੇਠਾਂ
ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਚੈਰਿਟੀ ਤੋਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਸਥਾਨਮ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਜ਼ਬਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ।

1955 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤੀ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਹੋਰ" <u>ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ</u> ਸਿਰਫ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਜੋ ਵੀ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਮੂਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ".

ਪੀ. ਰਾਮਨਾਥ ਅਈਅਰ ਦੇ ਐਡਵਾਂਸਡ ਲਾਅ ਲੈਕਸੀਕੋਨ ਵਿੱਚ "ਹੋਰ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਨਹੀਂ ਤਾਂ। ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ; ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ; ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ; ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ; ਇਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ; ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ; ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ; ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ।

ਲਾਅ ਲੈਕਸੀਕੋਨ ਫਿਰ ਮੋਨਕ ਬਨਾਮ ਹਿਲਟਨ 46 ਐਲਜੇਐਨਸੀ 167 ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਬੀ ਬੀ. ਐਚ. ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਇੱਕ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਨਹੀਂ ਤਾਂ" ਗਣਨਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਐਜੂਸਡੇਮ ਜੈਨੇਰਿਸ ਵਿਆਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ (ਪ੍ਰਤੀ ਕਲੀਅਸਬੀ,
ਬੀ. ਮੋਨਕ ਬਨਾਮ ਹਿਲਟਨ, 46 ਐਲਜੇਐਮਸੀ 167, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ 'ਜਾਂ ਹੋਰ', ਜਦੋਂ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਆਮ ਵਾਕ ਵਜੋਂ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਮਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਜਮਾਤਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਜੇ ਕਰੀਆ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਪੈਰਾ 76 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 48 ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ 1958 ਦੇ ਨਿਊਯਾਰਕ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਯੌਰਕ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ "ਹੋਰ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਲਈ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੰਕੀਰਣ ਅਰਥ ਹਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਜੇ ਕਰੀਆ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲੇ ਗਏ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਪੱਖੀ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਕੋਚੁਨੀ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੀ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਐਕਟ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਉਸ ਸੈਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਦੇਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ.

ਦਰਅਸਲ, ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਹਨ। 1940 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘਰੇਲੂ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਵਿਚੋਲੇ ਨੇ ਖੁਦ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ।
ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ "ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ" ਕਿਸੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਸੰਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ <u>ਅਸਮਰੱਥ</u> ਧਾਰਾ 48 (1) (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ,
ਗੰਗਾ ਵਾਟਰਪਰੂਫ ਵਰਕਸ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (1999) 4 ਐਸਸੀਸੀ 33, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਤਿੰਨ ਆਧਾਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਠਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ:

"2. ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ
ਕਾਰਵਾਈ ਤਿੰਨ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ: ਪਹਿਲਾ, ਦਾਅਵੇਦਾਰ-ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ (ਇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ) ਨੇ 11-8-1982 ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚੋਲੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ; ਦੂਜਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਵਿਚੋਲੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ

ਵਿਚੋਲੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ; ਅਤੇ ਤੀਜਾ, 11-8-1982 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਚੋਲੇ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਪੰਜ ਜਾਂ ਸੱਤ ਮਿੰਟ ਾਂ ਲਈ ਸੁਣਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਅਸਲ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਚੋਲੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕੀਤਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਸਨ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਅੰਤਰ-ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਹੋਣਾ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ, ਸਾਡਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹੋ ਹਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਹਿਲੇ ਮੈਦਾਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 11.08.1982 ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 31.05.1982 ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਚੋਲੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਧੂ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਸਨ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਧੀਕ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜੋ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਤੀਜੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"6. ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਆਖ਼ਰੀ ਅਪੀਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਰਾਬਰ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿਚੋਲੇ ਵੱਲੋਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਅਸਲ ਸੁਣਵਾਈ ਸੀ ਜਾਂ ਅੱਖ ਧੋਣ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿਰਫ ਉਹ ਵਕੀਲ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਿਚੋਲੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਕੀਲ ਦਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ। ਸੁਣਵਾਈ 11-8-1982 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਨਾਮ 23-8-1982 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ 12 ਦਿਨ ਵੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ।

ਸੋਹਨ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਆਸ਼ਾ ਦੇਵੀ ਗੁਪਤਾ (2003) 7 ਐਸਸੀਸੀ ਏ
492, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਚੋਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ
ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:

"27. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ ਤੋਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਵਿਚੋਲਗੀ ਸਿਰਫ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੀ। ਕੋਈ ਪਾਰਟੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ
ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕ੍ਰਾਸ ਦਾ ਸਵਾਲ-
ਦੂਜੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਘਣਸ਼ਿਆਮਦਾਸ ਗੁਪਤਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਉਹ
15-6-1976 ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਿਸੇ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਆਈ
ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਹੂਲਤ ਨੂੰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦਖਲ ਦੇਵੇਗੀ। (ਦੇਖੋ ਮੌਂਟਰੋਸ ਡੱਬਾਬੰਦ ਫੂਡਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ [(1965) 1 ਲੌਇਡਜ਼ ਰੈਪ 597]
)ਜੇ ਕੋਈ ਧਿਰ, ਉਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ. (ਦੇਖੋ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਆਇਲ ਐਂਡ ਕੇਕ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਹੋਰੇਸ ਬੈਟਿਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ [(1922) 13 443])" (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅੱਜ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਿਨਮੈਟਲਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ
ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:

43. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਘਣਸ਼ਿਆਮਦਾਸ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਿਆਗ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਵੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਚਾਅ ਜੋ
ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਘਣਸ਼ਿਆਮਦਾਸ ਗੁਪਤਾ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰਨਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ
ਘਨਸ਼ਿਆਮਦਾਸ ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਈ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਓ। ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹਰੇਕ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ
ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਬਾਹਰ ਸਨ
ਉਸਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੌਕੇ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਅਸਫਲਤਾ ਕਰਕੇ। (ਦੇਖੋ ਮਿਨਮੈਟਲਜ਼ ਜਰਮਨੀ ਜੀਐਮਬੀਐਚ ਬਨਾਮ ਫਰਕੋ ਸਟੀਲ ਲਿਮਟਿਡ [(1999) 1 ਆਲ ਈਆਰ (ਕਾਮ) 315]) ਰੇਨੂਸਾਗਰ ਪਾਵਰ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਜਨਰਲ
ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਕੰਪਨੀ [1994 ਸੁਪ (1) ਐਸਸੀਸੀ 644: ਏਆਈਆਰ 1994 ਐਸਸੀ 860] ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

21. ਹਰੀ ਓਮ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ ਬਨਾਮ ਵਿਨੀਤ ਕੁਮਾਰ ਪਾਰਿਖ (2005) 1 ਐਸਸੀਸੀ 379 ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ:

"7. ਸ਼੍ਰੀ ਜੈਦੀਪ ਗੁਪਤਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਜੋ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਲ 1995 ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਾਲ 1999 ਵਿਚ ਵੀ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ, ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰੈਫਰੈਂਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੀਪਾ ਜੈਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 1995 ਦਾ ਨੰਬਰ 313 ਸਬੂਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਸਨ
ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 10-5-1999 ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਬੇਤੁਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਬੂਤਾਂ ਲਈ ਹੋਰ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੦ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚੋਲੇ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਖੋਜ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਈ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ,
ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 12 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"12. ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਜੱਜ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ:

ਜੈਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ 1997 ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿਚ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ 8-4-1999 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ 10-5-1999 ਅਤੇ 11-5-1999 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ
ਉਸ ਦਾ ਸਬੂਤ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਗਲਤ ਤਾਰੀਖ ਨੋਟ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ 10-5-1999 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ
ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਤੀ ਬਾਰੇ 20-5-1999 ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰਾਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ
ਇਹ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਚੋਲੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਨ

ਅਵਾਰਡ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਚੋਲੇ ਏ
ਨੇ 20-5-1999 ਤੱਕ ਆਪਣਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਆਪਣਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਨਵੰਬਰ 1999 ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ
ਆਪਣਾ ਇਨਾਮ ਦੇਣ ਲਈ, ਵਿਚੋਲੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਵਿਚੋਲੇ ਜਾਇਜ਼ ਸਨ
ਸਬੂਤ..."
ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਅੱਜ ਹੋਰ ਵੀ ਉਚਿਤ ਹੈ
ਐਕਟ, 1996, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"16. ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ
ਕਿਸੇ ਵਿਚੋਲੇ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ ਕਿਹੜੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, 1995 ਤੋਂ ਲੰਬਿਤ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ 1999 ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਕ ਵਿਵਾਦ ਨਿਪਟਾਰਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਜਲਦੀ ਹੱਲ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇ।

ਸ਼੍ਰੀ ਬੈਨਰਜੀ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਕੁਕੁਰੋਵਾ ਹੋਲਡਿੰਗ, ਏਐਸ ਵੀ ਸੋਨੇਰਾ, ਬੀਵੀ (2014), ਯੂਕੇਪੀਸੀ 15 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਿਨਮੈਟਲਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

31. ਧਾਰਾ 36 (2) (ਸੀ) ਦੀ ਧਾਰਾ 103 (2) (ਸੀ) ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।
ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ 1996। ਉਹ ਨਿਊਯਾਰਕ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ ਵੀ (1) (ਬੀ) ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਿਨਮੈਟਲਜ਼ ਜਰਮਨੀ ਜੀਐਮਬੀਐਚ ਬਨਾਮ ਫਰਕੋ ਸਟੀਲ ਲਿਮਟਿਡ [1999] ਸੀਐਲਸੀ 647, 658 ਕੋਲਮੈਨ ਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਇਹ ਸੋਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਰੋਕ ਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਆਪਣੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ, ਜੋ
ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਕਨੇਰੀਆ ਬਨਾਮ ਗਿਨੀਜ਼ [2006] ਵਿੱਚ ਈਡਬਲਯੂਸੀਏ ਸੀਆਈਵੀ 222 ਲਾਰਡ ਫਿਲਿਪਸ ਸੀਜੇ ਨੇ ਕੋਰਟ ਆਫ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥਾਂ 'ਤੇ
103 (2) (ਸੀ), ਕਿਸੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਧਿਰ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜੇ

ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਮਿਨਮੈਟਲਜ਼ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

34. ਕਿਸੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮ ਪਹੁੰਚ ਇਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਪੱਖੀ। ਦੇਖੋ ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਪਾਰਸਨਜ਼ ਅਤੇ ਵ੍ਹਾਈਟਮੋਰ, ਓਵਰਸੀਜ਼ ਕੰਪਨੀ;
v éé éé 508 2 969 (1974) 973:

"1958 ਦੀ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਜ਼ੋਰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਆਰਬਿਟਰਲ ਅਵਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਉਦਾਰ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ ... [ਇਸ ਨੇ] ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ 'ਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਆਰਟੀਕਲ 5 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਸੱਤ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਆਈਪੀਸੀਓ (ਨਾਈਜੀਰੀਆ) ਬਨਾਮ ਨਾਈਜੀਰੀਅਨ ਨੈਸ਼ਨਲ ਪੈਟਰੋਲੀਅਮ [2005] 2 ਲੌਇਡਜ਼ ਰੈਪ 326 ਵਿੱਚ, ਗ੍ਰਾਸ ਜੇ ਨੇ ਪੈਰਾ 11 ਤੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ 1996 ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰਬੰਧ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ:

"… ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 103 ਨਿਊਯਾਰਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ
ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਪੁਰਸਕਾਰ, ਨਿਊਯਾਰਕ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ..."

ਬੋਰਡ ਸਹਿਮਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ
ਨਿਊਯਾਰਕ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਇੱਥੇ ਜੇ ਕੁਕੁਰੋਵਾ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਟਰੋਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ।

ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਫਿਰ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਆਧਾਰ ਬਣਾਓ:
"53. ਉੱਪਰ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਅਤੇ
ਪਹਿਲੇ ਅੰਸ਼ਕ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਤਰਕ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੇ ਕੁਕੁਰੋਵਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹਰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬਰਕਮੈਨ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ
ਸੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਕੁਕੁਰੋਵਾ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰੋ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬਰਕਮੈਨ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਕੁਰੋਵਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਬਰਕਮੇਨ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਤਾਂ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ
ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਇਹ ਬੇਸ਼ਕ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ
ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ।

ਪੂਰਬੀ ਯੂਰਪੀਅਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਬਨਾਮ ਵਿਜੇ ਕੰਸਲਟਿੰਗ (2019) 1 ਐਲਐਲਆਰ 1 (ਕਿਊਬੀਡੀ) ਵਿੱਚ, ਕੁਈਨਜ਼ ਬੈਂਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਨੇ ਕੁਕੋਰੋਵਾ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਮਿਨਮੈਟਲਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ "ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ" ਚੁਣੌਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ:

"89. ਇਹ ਵੀ ਆਮ ਆਧਾਰ ਸੀ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਰਡ ਕਲਾਰਕ ਨੇ ਕੁਕੋਰੋਵਾ ਵਿੱਚ [53] ਵਿੱਚ "ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ" ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ, ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੁਦਰਤੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਾ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ
ਨਿਆਂ।

"ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ" ਦੇ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵੀਸੀਐਲ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਸੀ:

"98. ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵੀਸੀਐਲ ਨੇ ਜੋ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ (ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ) ਉਹ ਸੀ ਵਿਚੋਲੇ ਕੋਲ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣਾ
ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਰੂਪ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡੀ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਡਾ. ਡੂ ਟੋਇਟ ਮਲਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਛਾਣੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਸਬੂਤ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿਉਂ ਪਈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ
ਨਵੇਂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੇ ਹਨ,
ਸਿਰਫ ਵੱਡੇ 3 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ. ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ
ਇਕ ਆਧਾਰ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀਸੀਐਲ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਵਿਚ ਸੀ।

99. ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੈਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ
ਵੱਡੇ 3 ਦਾ ਦਾਖਲਾ (ਜਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ)
ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ।
ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮਿਸਟਰ ਲਾਰਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਇਹ ਆਮ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਕੁਆਂਟਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵੱਡੇ 3 'ਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਈਈਈਐਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਾਤਰਾ (ਲਗਭਗ € 9 ਮਿਲੀਅਨ) ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਸੀ. ਇਸ ਲਈ ਇਹ
ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵੀਸੀਐਲ ਵੱਡੇ 3 ਦੁਆਰਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਜੇ ਇਹ ਹੁੰਦਾ
ਇਹ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੌਕੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ." (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਜੋਰਫ ਲਾਸਫਰ (ਸੁਪਰਾ), ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਵਿਜੇ ਕਰੀਆ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਪੈਰਾ 61 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵੀ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਸ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:

"7. ਅਸੀਂ ਅਸਹਿਮਤ ਹਾਂ. ਏ.ਐਮ.ਸੀ.ਆਈ. ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਏਐਮਸੀਆਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, 3 ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਝੱਲਣਾ ਪਿਆ
ਨਤੀਜੇ। ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਕੋਈ ਗਵਾਹ ◌ਾ◌ਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਏਐਮਸੀਆਈ ਨੇ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਗਵਾਹ ਦਾ ਬਿਆਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬ੍ਰੈਸ਼ਰ ਨੂੰ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਏ.ਐਮ.ਸੀ.ਆਈ. ਨੇ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਲਾ ਕਿੱਥੇ ਸੀ
ਕਥਿਤ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਘੱਟ ਸਪਲਾਈ।

9. ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੰਬਰ 4 ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਆਮ ਹਨ. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਏਐਮਸੀਆਈ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ
ਸਮਾਂ। <u>ਕੋਈ ਧਿਰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਣਉਚਿਤ ਸਨ, ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਉਲੰਘਣਾ ਸਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ</u>[ਸੋਧੋ] ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਏਐਮਸੀਆਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਬੋਝ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚੋਲਗੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਡੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਏ.ਐਮ.ਸੀ.ਆਈ.
ਆਰਟੀਕਲ V (1) () ਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ
ਆਰਟੀਕਲ 5 (2) (ਬੀ) ਰੱਖਿਆ। (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਸ਼੍ਰੀ ਬੈਨਰਜੀ ਨੇ ਫਿਰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਕੰਸੋਰਸੀਓ ਰੀਵ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ। ਕੈਨਕੂਨ ਦੇ ਬ੍ਰਿਗਸ 134 ਐਫ ਸੁਪ 2 ਡੀ 789, ਯੂਐਸ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਕੋਰਟ, ਈ.ਡੀ. ਲੂਸੀਆਨਾ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕੈਨਕੂਨ ਦੇ ਬ੍ਰਿਗਸ, ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਕੈਨਕੂਨ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਡੇਵਿਡ ਬ੍ਰਿਗਸ (ਇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ) ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੁਣਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਵਿਕਲਪਕ ਤਰੀਕੇ ਨਹੀਂ ਲੱਭੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟੈਲੀਫੋਨ ਰਾਹੀਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ
ਕੰਪਨੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਨਿਊਯਾਰਕ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ ਵੀ (1) (ਬੀ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ:

"26. ਕਿਉਂਕਿ ਕੈਨਕੂਨ ਦੇ ਬ੍ਰਿਗਸ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਬਾਰੇ ਲਗਾਤਾਰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬ੍ਰਿਗਸ ਆਫ ਕੈਨਕੂਨ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਉਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਆਰਟੀਕਲ V(1) () ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਗਰੰਟੀ
ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ "ਇੱਕ ਵਿਚੋਲੇ ਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਨੇਰਿਕਾ ਲਿਮਟਿਡ, 125 1130 ਤੇ .3. "ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਉਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ "ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਦੀਆਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ" ਉਚਿਤ ਨੋਟਿਸ, ਇਸ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ
ਸਬੂਤ, ਅਤੇ ਵਿਚੋਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲਾ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵਿਚੋਲਗੀ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸਹੂਲਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ, ਧਿਰਾਂ "ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸਧਾਰਨ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਹੱਲ ਮੰਗਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ" ਗੁਆ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਡੀਨ ਬਨਾਮ ਡਾ. ਸੁਲੀਵਾਨ, 118 .3 1170,
1173 (7ਵੀਂ ਸੀ.ਆਈ.ਆਰ.1997)।

ਵਿਚੋਲਗੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਘੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਬਚਾਅ ਕਿ ਕੋਈ ਧਿਰ "ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ" ਸੀ, ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ ਵੀ (1) (ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੰਕੀਰਣ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਸਨਜ਼ ਅਤੇ ਵ੍ਹਾਈਟਮੋਰ
v . v. éé éé ' ,
508 .2 969, 975 (2 .1974)।

ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਬ੍ਰਿਗਸ ਆਫ ਕੈਨਕੂਨ "ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ" ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਬ੍ਰਿਗਸ ਆਫ ਕੈਨਕੂਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਡੇਵਿਡ ਬ੍ਰਿਗਸ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਸਾਧਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਾਗ ਲਿਆ ਹੈ
ਵਿਚੋਲਗੀ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦਗੀ. ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਕੈਨਕੂਨ ਦੇ ਬ੍ਰਿਗਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ
ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਹੈ; ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਜਾਂ ਡੇਵਿਡ ਬ੍ਰਿਗਸ ਟੈਲੀਫੋਨ ਦੁਆਰਾ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ.

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬ੍ਰਿਗਸ ਆਫ ਕੈਨਕੂਨ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਭਾਗ ਲਓ ਕਿ ਇਸਨੇ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲੇ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ 80 ਪੰਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ
ਇਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਬ੍ਰਿਗਸ ਆਫ ਕੈਨਕੂਨ ਨੇ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ
ਕਿ ਕੈਨਕੂਨ ਦੇ ਬ੍ਰਿਗਸ ਨੂੰ ਅਰਥਪੂਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ
ਵਿਚੋਲਗੀ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲਓ।

33. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ ਵੀ (1) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੈਨਕੂਨ ਦੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਬ੍ਰਿਗਸ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਅਸਫਲ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਡੇਵਿਡ ਬ੍ਰਿਗਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਬ੍ਰਿਗਸ ਆਫ ਕੈਨਕੂਨ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ ਵੀ (1) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਚਾਅ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬ੍ਰਿਗਸ ਆਫ ਕੈਨਕੂਨ ਆਪਣੇ ਮੈਕਸੀਕਨ ਅਟਾਰਨੀ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਾਹੀਂ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਜਾਂ ਟੈਲੀਫ਼ੋਨ ਰਾਹੀਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੈਨਕੂਨ ਦੇ ਬ੍ਰਿਗਸ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ
ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ
ਇਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਪਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ।

26. ਫੋਰ ਸੀਜ਼ਨਜ਼ ਹੋਟਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਕਨਸੋਰਸੀਓ ਬਾਰ ਐਸ.ਏ. 613 ਸੁਪ 2 ਡੀ 1362 (ਐਸ.ਡੀ. ਫਲਾ. 2009) ਵਿੱਚ, ਯੂ.ਐਸ. ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਕੋਰਟ, ਐਸ.ਡੀ. ਫਲੋਰੀਡਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ, ਅੰਤਮ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਸੁਣਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:

"ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਖਰਕਾਰ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪੀਲ ਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ
ਅੰਸ਼ਕ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਰੋਧੀ ਰੋਕ ਦੀ ਉਚਿਤਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਸ਼ਕ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਾਲ
ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਰੋਧੀ ਰੋਕ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅੰਤਿਮ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਕੰਸੋਰਸੀਓ ਦਾ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ
ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਪੁਰਸਕਾਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਵਿਅਰਥ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਸੋਰਸੀਓ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਅੰਸ਼ਕ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਰੋਧੀ ਰੋਕ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੀ।
ਅੰਤਮ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ।

ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੰਸੋਰਸੀਓ ਦਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਸੀ, ਕੰਸੋਰਸੀਓ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਭਾਵੇਂ ਕੰਸੋਰਸੀਓ ਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ
ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਅਜਿਹੀ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਨੇ ਕੰਸੋਰਸੀਓ ਨੂੰ ਆਰਟੀਕਲ ਵੀ (1) (ਬੀ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ. ਇਸ ਲਈ, ਕੰਸੋਰਸੀਓ ਨੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬੋਝ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ ਵੀ (1) (ਬੀ) ਬਚਾਅ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ.

27. ਸ਼੍ਰੀ ਬੈਨਰਜੀ ਨੇ ਫਿਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ
ਹਾਂਗਕਾਂਗ ਦਾ ਏ, ਨਾਨਜਿੰਗ ਸੀਰੀਅਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਲਕਮੇਟ ਕਮੋਡਿਟੀਜ਼ ਵਾਈ.ਬੀ.ਕਾਮ. ਅਰਬ. 542 (1996) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"5. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਮੌਕਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਕਿੰਨੀ ਹੈ
ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਬਾਰੇ ਕਿ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ. ਚੈਨ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਇਨਾਮ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਗਾਹਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ।

... ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਤੇ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਕੜੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਹੋਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ, ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ. ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਡ੍ਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਜਿਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਇਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਦੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿੰਗਹੁਆਂਗਦਾਓ ਟੋਂਗਡਾ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਮਿਲੀਅਨ ਬੇਸਿਕ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ [1993] 1 ਐਚਕੇਐਲਆਰ 173, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ:

"ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕੋਲ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਇਸ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। <u>ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਫ਼ੀ ਮੌਕੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ, ਮੰਗਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ। ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੀਮਿਤ ਅੰਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.</u>"
ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੇਰੇ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਧਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਧਾਰ ਬਣਾਏ ਹੋਣ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਕਲਾਸਿਕ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ
ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਇਨਾਮ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਨਾਮ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੇ ਗਏ ਇਨਾਮ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਸੀ, ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕਾਰਕ ਹੈ। (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

28. ਸ਼੍ਰੀ ਬੈਨਰਜੀ ਨੇ ਫਿਰ ਇਟਲੀ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਡੀ ਮਾਯੋ ਗਿਊਸੇਪ ਬਨਾਮ ਇੰਟਰਸਕਿਨਜ਼ ਵਾਈਬੀ ਕਾਮ ਅਰਬੀ ਐਕਸਐਕਸਵੀਆਈ (2002) 492 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਟਲੀ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਊਯਾਰਕ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ ਵੀ (1) (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:

"[5] "ਅਪੀਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਆਧਾਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਕੱਠੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕੋ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹਨ। ਨਿਊਯਾਰਕ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ ਵੀ (1) (ਬੀ) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਡੀ ਮਾਈਓ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ
ਕਿ ਇਹ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਚੌਦਾਂ ਦਿਨ।

[6] "ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਡੀ ਮਾਈਓ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਗੁੰਮ ਹੋਏ ਪੰਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਨੁਕਸ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ
ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਕਿ ਕੀ ਹੇਠਲਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਾਂ.

[7] "ਆਰਟੀਕਲ ਵੀ (1) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਾਰਟੀ ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੁਰਸਕਾਰ ਹੈ ਪੱਤਰ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਵੀ ਹਨ
ਪੈਰਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਰਬਿਟਰਲ ਅਵਾਰਡਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਕੀਰਣ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ.

[8] "ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਇੰਟਰਸਕਿਨਜ਼ ਨੇ ਡੀ ਮਾਈਓ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਹੇਠਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ, ਜੋ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ [ਡੀ ਮਾਈਓ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ] ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ ਮਈ ਤੱਕ।

[9] "ਦੂਜਾ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਖਰ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਸੰਭਵਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਡੀ ਮਾਇਓ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਿਚੋਲਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ
ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਵਲ ਦਾ
ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਐਚਸੀਐਲ ਦੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਮਤਭੇਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਸਟਿਸ ਚੈਟਰਜੀ ਜੇ ਇਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਇਕਲੌਤਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਕੋਈ ਲੱਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਲਈ। ਹਵਾਲਾ ਕ੍ਰਮ ਜੋ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਸੈਂਟ੍ਰੋਟ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
[2017] (ਸੁਪਰਾ), ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ, "ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਮਤਭੇਦ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮੁੱਦਾ 1 ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਅਰਥ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:
ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫਿਲਹਾਲ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸੀ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਬਾਕੀ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਕੁਝ ਅਸਧਾਰਨ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਰੋਸਟਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸੁਣਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਸੀਂ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਖਿੱਚਦੇ ਰਹੇ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, 3 ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ:

48. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਚੈਟਰਜੀ ਜੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਹਾਂ।

ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਵਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਲੰਡਨ ਵਿਚੋਲੇ ਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁੱਢਲੇ ਸਵਾਲ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਫ ਨੇ ਅਸਲ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ। ਸਾਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਵਲ ਨੇ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਠਾਇਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਵਲ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਾਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਵੀ ਫੈਕਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
20.12.2000 ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੁਆਰਾ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਅਧੂਰਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਮੁੱਢਲੇ ਸਵਾਲ ਵਜੋਂ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਚੋਲੇ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਮੁੱਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ

ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਵਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ, ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇੱਥੇ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਵਲ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਚਸੀਐਲ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਚੋਲੇ ਨੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 27.04.2000 ਦੇ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ, ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ
ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ.
ਦੂਜਾ, ਆਈਸੀਸੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਹਰੀ ਝੰਡੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਚੋਲੇ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮਰਥਨ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।
19.01.2001. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੂੰ 03.05.2001 ਨੂੰ ਹੀ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ
ਜਦੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 08.02.2001 ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਇਕਪਾਸੜ ਆਦੇਸ਼ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਵਲ ਦੁਆਰਾ ਲਈ ਗਈ ਇਹ ਬੇਨਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਲਈ ਕੋਈ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਵਲ ਨੇ ਫਿਰ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਆਖਰੀ ਵਾਧਾ 12.09.2001 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਚੋਲੇ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਦੋ ਹੋਰ ਬੰਡਲ ਲੈਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ 11.09.2001 ਨੂੰ ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਅੱਤਵਾਦੀ ਹਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ।

ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਵਲ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਲੀਲਾਂ 11.09.2001 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ 13.09.2001 ਨੂੰ ਵਿਚੋਲੇ ਦੇ ਦਫਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।
ਫਿਰ ਵਿਚੋਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ
ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ 18.09.2001 ਤੱਕ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜਲਦੀ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ 18.09.2001 ਨੂੰ ਫੈਕਸ ਦੁਆਰਾ ਐਚਸੀਐਲ ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ ਫਾਕਸ ਐਂਡ ਮੰਡਲ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਚੋਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ
ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ, 19.09.2001 ਨੂੰ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਚੋਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੋਰੀਅਰ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹਨ ਤਾਂ ਫਾਕਸ ਐਂਡ ਮੰਡਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ
ਪੇਪਰ ਬਾਇੰਡਰ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪੇਪਰ ਬਾਇੰਡਰ ਨੰਬਰ 2, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ 19.09.2001 ਤੋਂ ਬਾਅਦ 7 ਤੋਂ 10 ਦਿਨ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ।

34. ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ
ਵਿਚੋਲੇ ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। 03.05.2001 ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਚੋਲੇ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਜਵਾਬ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਸਹਾਇਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ।
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਸਮਾਂ ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਨੂੰ ਸੈੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 30.07.2001 ਨੂੰ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਆਖਰੀ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਅਗਸਤ ਤੱਕ
2001, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਹ ਸਿਰਫ 09.08.2001 ਨੂੰ ਹੈ, ਜਦੋਂ
ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਚੋਲੇ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ
11.08.2001 ਨੂੰ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਚੋਲੇ ਨੂੰ ਐਚਸੀਐਲ ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ ਫਾਕਸ ਐਂਡ ਮੰਡਲ ਤੋਂ ਇੱਕ ਫੈਕਸ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਚੋਲੇ ਨੇ 16.08.2001 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ 31.08.2001 ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ,
27.08.2001, ਫਾਕਸ ਐਂਡ ਮੰਡਲ ਨੇ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ
ਸਮਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਚੋਲੇ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ
12.09.2001 ਤੱਕ ਦਾ ਅੰਤਮ ਵਾਧਾ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ 75 ਪੰਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਲੀਲਾਂ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਭਾਵ ਸਿਰਫ 13.9.2001 ਨੂੰ, ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਿੱਚ 11.09.2001 ਦੇ ਹਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਚੋਲੇ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ। ਇਹ ਸਿਰਫ 29.09.2001 ਨੂੰ ਸੀ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚੋਲਗੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਚੋਲਗੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਨਿਰਪੱਖ ਸੀ। ਇਹ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋ ਕੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।
ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਫਰਵਰੀ 2001 ਤੱਕ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਮੰਗਿਆ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ. ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ
ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ, ਇਹ ਹੈ
ਜਦੋਂ ਵਿਚੋਲੇ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਜਾਗ ਗਏ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਮੰਗਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਚੋਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,
ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਕੇ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ ਵੀ
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ 75 ਪੰਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ
ਖਾਤਾ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦੇ.

ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਸਟਿਸ ਚੈਟਰਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ 'ਚ ਕਈ ਗਲਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ, ਸੈਂਟ੍ਰੋਟ੍ਰੇਡ ਦੇ ਪੈਰਾ 166 ਵਿੱਚ
[2006] (ਸੁਪਰਾ), ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਈਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇਨਾਮ ਦੇ ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਲਾਈਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਚਸੀਐਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਨਾਮ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ
ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ 12.09.2001. ਦੂਜਾ, ਪੈਰਾ 167 ਵਿੱਚ,

ਏ ਚੈਟਰਜੀ, ਜੇ ਨੇ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਕਿ 13 ਅਤੇ 29 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਐਚਸੀਐਲ ਤੋਂ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਇਨਾਮ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਐਚਸੀਐਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਹਾਇਕ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ

ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਚੋਲੇ, ਸਿਵਾਏ ਉਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਰਾਵਲ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ। ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ

ਚੈਟਰਜੀ, ਜੇ. ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅੱਗੇ,

ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚੋਲੇ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ, ਉੱਪਰ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਚੋਲਗੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿਚ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ

ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪੈਰਾ 168 ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ 11.09.2001 ਨੂੰ ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਚੋਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਹ ਪਹੁੰਚ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਡਦੀ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ

ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਚੈਟਰਜੀ, ਜੇ., ਹਰੀ ਓਮ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਿਨਮੈਟਲਜ਼ (ਸੁਪਰਾ), ਪਰ ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ

ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੋ। ਜੇ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਚੋਲੇ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਜਲਦੀ ਹੱਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ।

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਵਾਦ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਚੈਟਰਜੀ, ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਮਿਨਮੈਟਲਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਟੈਸਟ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਚਸੀਐਲ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਚੋਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਚਸੀਐਲ ਨੇ ਵਿਚੋਲੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣਾ ਵਿਚੋਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਮਾ-ਸੀਮਾ।

ਫਿਰ ਵੀ, ਪੈਰਾ 169 ਵਿਚ ਨਵਾਂ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਈਸੀਸੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਚੈਟਰਜੀ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸੈਂਟਰੈਟ੍ਰੇਡ ਦੀ ਅਪੀਲ, ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਹੈ

2006 ਦੇ ਨੰਬਰ 2562 ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਚੈਟਰਜੀ, ਜੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਚਸੀਐਲ ਦੀ ਅਪੀਲ, ਜੋ ਕਿ 2006 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2564 ਹੈ, ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 29.09.2001 ਦਾ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਹੁਣ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ATTESTED BY ME
Mrs. VAISHALI A. RAMADHAN
M.Sc. LL.B.
ADVOCATE & NOTARY PUBLIC (Govt. of India)
Uran, Navi Mumbai
Regd. No. 10519
Parties are Responsible for
Contents of Document